

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 918/2493

ขุนบำรุ่งเงินประเทศโจทก์ นายหยินก่วย แซ่ตันจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2479 ป.พ.พ. มาตรา 1304, พ.ร.บ.ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2479 ป.พ.พ. มาตรา 1367, พ.ร.บ.ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2479 ป.พ.พ. มาตรา 1377

ย่อ / หลักกฎหมาย

ซื้อที่ดินจากผู้อื่นโดยทำสัญญาซื้อขายกันที่อำเภอ แต่ก็ได้ทิ้งให้กร้างว่างเปล่าหลายปี จนมีผู้มาขอจับจอง เจ้าพนักงานผู้ไปทำการรังวัดก็เห็นเป็นที่ว่างเปล่า จึงได้ออกใบเหี้ยมย่ำให้ แล้วผู้นั้นได้เข้าครอบครองดังนี้ ผู้ขอจับจองและเข้าครอบครองจึงมีสิทธิดีกว่าผู้ซื้อ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ซื้อที่พิพาทจากนายบำ โดยทำหนังสือซื้อขายกันต่อคณะกรรมการอำเภอตั้งแต่ พ.ศ. 2471 ครั้นเมื่อ พ.ศ. 2491 จำเลยเข้าแย่งกรรมสิทธิ์ ขอให้ศาลแสดงกรรมสิทธิ์จำเลยต่อผู้ว่าที่พิพาทเป็นที่กร้างว่างเปล่า จำเลยจับจองได้รับใบเหี้ยมย่ำมาศาลชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่า โจทก์ซื้อที่พิพาทจากนายบำซึ่งมีบริเวณเป็นนาเพียง 3 ไร่ นอกนั้นเป็นที่กร้างว่างเปล่าโจทก์มิได้เอาใจใส่ดูแล เป็นแต่ฝากผู้อื่นซึ่งไม่รู้เขตที่แน่นอนโจทก์มิได้ครอบครองที่ซึ่งเป็นป่า คงครอบครองเฉพาะที่ซึ่งนายหลำทำนา จึงพิพากษาว่า ที่ดินส่วนที่เป็นนาเป็นของโจทก์นอกนั้นยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาศาลฎีกาเห็นว่า ที่พิพาทนี้แม้โจทก์จะซื้อไว้มีสัญญาซื้อขายก็ดี แต่ก็ได้ทิ้งให้กร้างว่างเปล่าหลายปี จนกระทั่งจำเลยเข้ามาจับจอง เจ้าพนักงานผู้ไปทำการรังวัด ก็เห็นเป็นที่ว่างเปล่าจึงออกใบเหี้ยมย่ำให้จำเลย แสดงว่าเป็นที่ซึ่งโจทก์ได้ทอดทิ้งไว้จำเลยผู้ขอจับจองและเข้าครอบครองจึงมีสิทธิดีกว่าโจทก์พิพากษายืน

องค์คณะ

ธรรมบัณฑิตสิทธิศฤงคาร · นาถปรีชา · นนทประชา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/918/2493>